

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

בישראל. להקים לאחיו שם בישראל: וסתם לן פנה כוונתו. במתני: סתילס וסמילונין בשלש. וסתמא היא בפ"ק דסנהדרין: צבים דין. סנהדרין: חליצה פרי סתמי ניגו. כך מתני' דידן וכן דסנהדרין: דפני. צפ' כילד מי שאסר את האשה בגדר הכי זה תורה אור לא יאסרה מאסנה או שחללה בפניו יאסרה וליכא משום הסדר ממך עקשות פה: מפני שהוא צ"ד. כלומר לא ייחד היה שם דמיא בשבילו נכחין שהרי צ"ד היה שם ואין צ"ד פחות משלשה: סולל וסתמא במקום מחלוקת היא. שחלק שם רבי יהודה בדבר אחר ובדבר זה לא נחלק ש"מ הדר ביה אצל מילון לאו סתמא במקום מחלוקת היא להקד תנאי רבי יוסי צברי יהודה ור"ל צברי יוסי לא מיידיקת הסם אפולוגתא אחריית דמיא מודלא איפלוג. בהא ש"מ הדרי צבו: למקבע דוכתא. לשם קך: פסערס. מקום מוזמן לכך משמע: פסרומי מילתא. דחלולא היא ולא לינסבא לכהן א"ל דליתו אינטי וליקפלו עלה: לזירוא דקני. חבילה של קנים והלכו ליצב שם לשם חליצה זו: חנינא. גרסינן י"ש ברייתא בידי וקתני בה בישראל בית דין של ישראל כ' והכי אמר לעיל דרב שמואל בר יהודה קתני לה: ואנא גר אנא. הוא ואביו נתגיירו הלך פסילנא לחליצה: מרענא שטרף אפומיה. דלי אומר ידענא ביה דפריע לא מידקיקנא למיבא ביה: גר

שנאמר כולך יפה רעיתי ומום אין בך ואידך ההוא לעיני מאיעביד ליה ההוא לכדרבא הוא דאחא דאמר רבא צריכי דייני למיחוי רוקא דקאנפיק מפוכא דיבמה דכתיב לעיני הזקנים וירקה ואידך נמי מיבעי ליה לכדרבא אין ה"ג ואלא הדינא מנא ליה נפקא מבישראל ואלא כל דהו ואידך האי (6) ישראל מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתני רב שמואל בר יהודה בישראל בבב"ד *של ישראל ולא בבב"ד של גרים ואידך בישראל אחרינא כתיב ואידך מיבעי ליה לכדתניא *א"ר יהודה פעם אחת היינו יושבין לפני רבי מרפון ובאה יבמה לחלוץ ואמר לנו יענו בולכם חלוץ הנעל ואידך מונקרא נפקא אלא מעתה וקראו שנים ודברו שנים הכי נמי לר' יהודה הרי כאן תשעה לרבנן הרי כאן שבעה ההוא מיבעי ליה לכדתניא *וקראו לו ולא שלוחם ודברו אליו מלמד שמישאיין לו עצה ההוגנת לו שאם היה הוא ילד והיה זקנה הוא זקן והיא ילדה אומרים לו מה לך אצל ילדה מה לך אצל זקנה כלך אצל שכמתך ואל חכמים קטמה לתוך ביתך *אמר רבא אר"ג הלכה חליצה בשלשה הואיל וסתם לן תנא בוותיה א"ל רבא לר"ג אי הכי מילאנא *דחנן המיאון והחליצה בשלשה וכו' הכי נמי והתניא *מיאון בית שמאי אומרים בבב"ד מומחין וב"ה אומרים בבב"ד ושלא בבב"ד ואלו מודים שצריך שלשה ר' יוסי בר' יהודה ור' אלעזר ברבי יוסי מבשרין בשנים ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן *הלכה כבאורו הווג החם חד סתמא והבא חרי סתמי החם נמי חרי סתמי ניגו דחנן *מיאנה או שחלצה בפניו ישאנה מפני שהוא *בב"ד אלא החם חרי סתמי הכא תלחא סתמי מכדי הא סתמא והא סתמא מה לי חד סתם מה לי חרי סתם מה לי תלחא אלא אמר רב נחמן בר יצחק הואיל וסתם במקום מחלוקת דחנן *סמיכת זקנים ועגלה ערופה בשלשה דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר בחמשה החליצה והמיאון בשלשה ולא קפליג ר' יהודה ש"מ הדר ביה ר' יהודה ש"מ: אמר רבא צריכי דייני למיקבע דוכתא דכתיב *ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע *עבדי עובדא בחמשה כמאן כר' יהודה והא הדר ביה לפרסומי מילתא רב אשי אקלע לבי רב כהנא אמר ליה סליק מר לגבן למלווי בי חמשה אמר רב כהנא הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמר לי תא סק לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה אמרו לו למה לי חמשה אמר להו כי חיבי דליפרסם מילתא (3) רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה אמר ליה סק תא לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה לפרסומי מילתא אמר ליה חנינא בישראל בבב"ד ישראל ולא בבב"ד של גרים ואנא גר אנא אמר רב יהודה כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה מפיקנא ס"ד והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא *אלא מרענא שטרף אפומיה (2) אמר רבא גר

גרסא דרבי יוסי ור' יהודה ור' אלעזר ברבי יוסי מבשרין בשנים ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן *הלכה כבאורו הווג החם חד סתמא והבא חרי סתמי החם נמי חרי סתמי ניגו דחנן *מיאנה או שחלצה בפניו ישאנה מפני שהוא *בב"ד אלא החם חרי סתמי הכא תלחא סתמי מכדי הא סתמא והא סתמא מה לי חד סתם מה לי חרי סתם מה לי תלחא אלא אמר רב נחמן בר יצחק הואיל וסתם במקום מחלוקת דחנן *סמיכת זקנים ועגלה ערופה בשלשה דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר בחמשה החליצה והמיאון בשלשה ולא קפליג ר' יהודה ש"מ הדר ביה ר' יהודה ש"מ: אמר רבא צריכי דייני למיקבע דוכתא דכתיב *ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע *עבדי עובדא בחמשה כמאן כר' יהודה והא הדר ביה לפרסומי מילתא רב אשי אקלע לבי רב כהנא אמר ליה סליק מר לגבן למלווי בי חמשה אמר רב כהנא הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמר לי תא סק לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה אמרו לו למה לי חמשה אמר להו כי חיבי דליפרסם מילתא (3) רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה אמר ליה סק תא לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה לפרסומי מילתא אמר ליה חנינא בישראל בבב"ד ישראל ולא בבב"ד של גרים ואנא גר אנא אמר רב יהודה כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה מפיקנא ס"ד והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא *אלא מרענא שטרף אפומיה (2) אמר רבא גר

גרסא דרבי יוסי ור' יהודה ור' אלעזר ברבי יוסי מבשרין בשנים ואמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן *הלכה כבאורו הווג החם חד סתמא והבא חרי סתמי החם נמי חרי סתמי ניגו דחנן *מיאנה או שחלצה בפניו ישאנה מפני שהוא *בב"ד אלא החם חרי סתמי הכא תלחא סתמי מכדי הא סתמא והא סתמא מה לי חד סתם מה לי חרי סתם מה לי תלחא אלא אמר רב נחמן בר יצחק הואיל וסתם במקום מחלוקת דחנן *סמיכת זקנים ועגלה ערופה בשלשה דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר בחמשה החליצה והמיאון בשלשה ולא קפליג ר' יהודה ש"מ הדר ביה ר' יהודה ש"מ: אמר רבא צריכי דייני למיקבע דוכתא דכתיב *ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע *עבדי עובדא בחמשה כמאן כר' יהודה והא הדר ביה לפרסומי מילתא רב אשי אקלע לבי רב כהנא אמר ליה סליק מר לגבן למלווי בי חמשה אמר רב כהנא הוה קאימנא קמיה דרב יהודה ואמר לי תא סק לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה אמרו לו למה לי חמשה אמר להו כי חיבי דליפרסם מילתא (3) רב שמואל בר יהודה הוה קאי קמיה דרב יהודה אמר ליה סק תא לזירוא דקני לאיצטרופי בי חמשה לפרסומי מילתא אמר ליה חנינא בישראל בבב"ד ישראל ולא בבב"ד של גרים ואנא גר אנא אמר רב יהודה כגון רב שמואל בר יהודה מפיקנא ממונא אפומיה מפיקנא ס"ד והא ע"פ שנים עדים אמר רחמנא *אלא מרענא שטרף אפומיה (2) אמר רבא גר

יפה רעיתי ומום אין בך. אצל מוהתיבז שם עמך בדמיון לך לא דרשין אלא לענין פסול יוחסין דהתם ליכא עבודה זרה סבירא לפסול צעלי מומין: (*) בבב"ד מוקים מכל מום. בסנהדרין (דף לו: ושם) ובפ' בא סימן לאתויי גר ומדא לאתויי ממזר אמתני' דאין הכל כשרים לדון דיני נפשות לא מלי למימר לאתויי צעלי מומין דבפסול יוחסין איירי כדקתני סיפא אין כשרים אלא כהנים לויים וישראלים המשיאים לכהונה: מונקרא נפקא. מבישראל דרש' דמכמה אצל ונקרא שמו דמונקרא שמו לחודיה לא הוה משמע לענות סולם אלא דוקא דאיינין ולא אצל העומדים שם וקשה לר' דהכא דרשין תרי בישראל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ובפ"ק דקדושין (דף י"ד:) דרשין דכיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל ואמר ר"י דהתם דרשין דמסמיה לבישראל בית חלוץ הנעל (ד) והוה מלי למכתב ובישראל יקראו שמו בית חלוץ הנעל אי לא אחא אלא לדרשא דהכא ומדמכיה ישראל אצל חלוץ הנעל דרשין נמי כיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל: וקראו לו ולא שלוחן. ותימה אדילפינן בפ"ב דקדושין (דף מ"א.) מקראי דשלונו של אדם כמותו אדרבה גילף מהכא דאין שלוחן כמותו וי"ל דיש כמה כחוצים הבאים כחד דגבי עגלה ערופה נמי דרשין ויאלו הן ולא שלוחן ובמנחות בפ' שתי מדות (דף כ"ג: ושם) דרשין וסמך ידו ולא שלוחן ובגדלים (דף ע"ב:) ממעט שליח *מהפדת גדרים לרבי יאשיה ואל"ת ל"ל קראי בקדושין גילף מהקד קראי דמדאלטקריך לאשמועינן מכלל דבעלמא הוי כמותו וי"ל דלי לאו קראי דהתם הוה דרשין כל הכי קראי לדרשה אחריית ה"ר אלחנן:

הואיל וסתם לן פנה כוונתו. אצל מוהתיבז שם עמך בדמיון לך לא דרשין אלא לענין פסול יוחסין דהתם ליכא עבודה זרה סבירא לפסול צעלי מומין: (*) בבב"ד מוקים מכל מום. בסנהדרין (דף לו: ושם) ובפ' בא סימן לאתויי גר ומדא לאתויי ממזר אמתני' דאין הכל כשרים לדון דיני נפשות לא מלי למימר לאתויי צעלי מומין דבפסול יוחסין איירי כדקתני סיפא אין כשרים אלא כהנים לויים וישראלים המשיאים לכהונה: מונקרא נפקא. מבישראל דרש' דמכמה אצל ונקרא שמו דמונקרא שמו לחודיה לא הוה משמע לענות סולם אלא דוקא דאיינין ולא אצל העומדים שם וקשה לר' דהכא דרשין תרי בישראל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ובפ"ק דקדושין (דף י"ד:) דרשין דכיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל ואמר ר"י דהתם דרשין דמסמיה לבישראל בית חלוץ הנעל (ד) והוה מלי למכתב ובישראל יקראו שמו בית חלוץ הנעל אי לא אחא אלא לדרשא דהכא ומדמכיה ישראל אצל חלוץ הנעל דרשין נמי כיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל: וקראו לו ולא שלוחן. ותימה אדילפינן בפ"ב דקדושין (דף מ"א.) מקראי דשלונו של אדם כמותו אדרבה גילף מהכא דאין שלוחן כמותו וי"ל דיש כמה כחוצים הבאים כחד דגבי עגלה ערופה נמי דרשין ויאלו הן ולא שלוחן ובמנחות בפ' שתי מדות (דף כ"ג: ושם) דרשין וסמך ידו ולא שלוחן ובגדלים (דף ע"ב:) ממעט שליח *מהפדת גדרים לרבי יאשיה ואל"ת ל"ל קראי בקדושין גילף מהקד קראי דמדאלטקריך לאשמועינן מכלל דבעלמא הוי כמותו וי"ל דלי לאו קראי דהתם הוה דרשין כל הכי קראי לדרשה אחריית ה"ר אלחנן:

הואיל וסתם לן פנה כוונתו. אצל מוהתיבז שם עמך בדמיון לך לא דרשין אלא לענין פסול יוחסין דהתם ליכא עבודה זרה סבירא לפסול צעלי מומין: (*) בבב"ד מוקים מכל מום. בסנהדרין (דף לו: ושם) ובפ' בא סימן לאתויי גר ומדא לאתויי ממזר אמתני' דאין הכל כשרים לדון דיני נפשות לא מלי למימר לאתויי צעלי מומין דבפסול יוחסין איירי כדקתני סיפא אין כשרים אלא כהנים לויים וישראלים המשיאים לכהונה: מונקרא נפקא. מבישראל דרש' דמכמה אצל ונקרא שמו דמונקרא שמו לחודיה לא הוה משמע לענות סולם אלא דוקא דאיינין ולא אצל העומדים שם וקשה לר' דהכא דרשין תרי בישראל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה ובפ"ק דקדושין (דף י"ד:) דרשין דכיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל ואמר ר"י דהתם דרשין דמסמיה לבישראל בית חלוץ הנעל (ד) והוה מלי למכתב ובישראל יקראו שמו בית חלוץ הנעל אי לא אחא אלא לדרשא דהכא ומדמכיה ישראל אצל חלוץ הנעל דרשין נמי כיון שחלץ לה נעל הותרה לכל ישראל: וקראו לו ולא שלוחן. ותימה אדילפינן בפ"ב דקדושין (דף מ"א.) מקראי דשלונו של אדם כמותו אדרבה גילף מהכא דאין שלוחן כמותו וי"ל דיש כמה כחוצים הבאים כחד דגבי עגלה ערופה נמי דרשין ויאלו הן ולא שלוחן ובמנחות בפ' שתי מדות (דף כ"ג: ושם) דרשין וסמך ידו ולא שלוחן ובגדלים (דף ע"ב:) ממעט שליח *מהפדת גדרים לרבי יאשיה ואל"ת ל"ל קראי בקדושין גילף מהקד קראי דמדאלטקריך לאשמועינן מכלל דבעלמא הוי כמותו וי"ל דלי לאו קראי דהתם הוה דרשין כל הכי קראי לדרשה אחריית ה"ר אלחנן:

הגהות הב"ח (א) גמ' ואידן הכי בישראל: (ב) שם דליפרסם מילתא אמה כד שמואל בר יהודה כי סוה קלימנא קמיה דרבי יהודה אמר לי סק: (ג) שם ואמר רבא גר: (ד) חוס' ד"ס מונקרא וכו' דהוה מלי למכתב וישראל יקרא:

לקמן קו:

קדושין יד.

לקמן קו: [וש']

לעיל מה.

[לקמן קו: ע"ט]

סנהדרין ב. לקמן קו: ע"ט

ג"ס שם

[ג"ל שמעון]

סנהדרין ב. לקמן קו:

לעיל כה: בכוונות לא.

צ"ל בבב"ד יעב"ן

סנהדרין ב.

[ג"ל שמעון וכו']

בסנהדרין ב.

דברים כה

גליון הש"ס

חוס' ד"ס וקראו וכו'

מסכת גדרים לרבי

יאשיה. וכו' איכא שמייה

בבעלים דממעטין שלוחן

בבב"ד דף לו ע"א ובעי

במנחות בסנהדרין דף ק"א

ע"ב ובמנחות כהנים פרק

מנחות פ"א אות ז אשר

למנע שלח יעלח ביד

שליח. ובידשמייה רפ"ב

דקדושין ואם המר ימירנו

למנע שלוחן ולנע אדוניו

אם אדוני אדוניו ולא

שלוחן וכן הוא במכילתא

פרשת משפטים:

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א